

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

788. An, & qualiter à Papa derogetur huic publicationi, vel etiam hoc
tempus proregetur; & an, & qualiter post lapsus hujus temporis non facta
publicacione concedatur restitutio ad publicandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Paris. cit. q. 4. à nu. 51. in praesente tamen casu non esse restituendum, tener Paris. à n. 61. & ex eo Azor loc. cit. Idque propterea, ut Paris. nu. 62. qui ob non factam publicationem amisit omne jus, quod habebat in beneficio resignato. Unde petendo restitutionem, tractat de lucro. Paris. nu. 63. citans Gigas. cons. 135. nu. 11. & 12. Et licet defur minori restitutio propter lucrum ab eo perperam & inconsulto amissum, juxta l. ait prator. §. ult. ff. de minoribus. & ibi Bartol. & Abb. in c. Constitutus. n. 5. & Cardin. n. 3. de restitut. in integ. &c. apud Paris. n. 64. id tamen non procedit, ut ibid. Paris. citatis pluribus, dum tempus currit odio non facientis actum (qualiter odio non publicatis annullatur actus provisionis per Constitut. Gregorii, ut constat) qui tunc, si non fiat à minore, non datur ei restitutio. Ostendit etiā pluribus Paris. à n. 65. quod in hoc casu minor non sit laius; cum nihil ei acquiratur ob non factam publicationem; minor autem non restituitur, ubi non est laius, ut citatis pluribus legibus, Auctoribus, & adductis exemplis probat à n. 65. Adeoque jam cadunt omnia, qua in contrarium objiciuntur, utpote fundata in laione, & amissione juris. Paris. n. 72. qui etiam n. 73. subiungit responsum hanc de non restituendo in integrum minore eò magis procedere, si beneficium jam fuit imputatum ab alio, ob non factam publicationem; sed quod tunc res non sit amplius integrum; dum autem res non est amplius integrum, minor non restituirur, prout habet Abb. in c. ex parte. n. 14. de restitut. spoliar. Boët. decif. 350. n. 4. Thom. de TANIS decif. 54. qui testetur, hanc esse communem. Ac denique concludit hoc ipsum de non restitutio in integrum, etiam dum non est res amplius integrum, hanc recipere limitationem, nisi facto alterius fuerit impeditus publicare, de quo agit l. 11. q. 12. per totam.

Questio 788. An & qualiter à Papa derogatur huic publicationi, vel etiam hoc tempus prorogetur, & an, & qualiter post lapsum hujus temporis non facta publicatione, concedatur restitutio ad publicandum?

R^Espondeo ad primum: Derogari quandoque à Papa publicationi, sive concedi, ut quis non teneatur publicare beneficium sibi resignatum. Debet autem hoc privilegium esse specialiter concessum. Paris. cit. q. 7. n. 64. & 67. qui tamen subiungit n. 68. se audivisse, hodie non dari hujusmodi privilegia, & sic servari.

2. Respondeo ad secundum: Poteſt, & ſolet quandoque tempus illud ſex, vel novem mensium datum ad publicandum à Papa prorogari ad duos, tres, vel quatuor menses. Resignatario, dum adhuc exiſtit intra præfixos 6. vel 9. menses, videlicet ſe intra illos facere non poſſe publicationem, pro eo, ut nimirum dicti 6. vel 9. menses ad alios 4. vel 3. vel duos prorogentur, ſupplicante, Babol. juris Eccles. l. 3. c 15. n. 194. ubi etiam formam hujusmodi ſupplicationis ponit. Paris. l. 11. q. 7. n. 69. Notandum etiam eſt, quod habet idem Paris. l. 11. q. 12. in fine. ubi: de ſtylo non ſolū ob hanc cauſam (nimirum ob vacaniam Sedi Papalis, quo tempore non potuerunt expediri literæ, & hinc non publicari) & aliam ſimilē datur prorogatio: ſed etiam abſque cauſa legitima, & ita vidi obſervari plures, modō non ſit in alterius præjudicium.

3. Respondeo ad tertium: Pari modo poteſt, & ſolet quandōque concedi à Papa prorogatio, ſe potius restitutio poſt elapsum præfixum terminum ſex vel novem mensium. Babol. loc. cit. (qui etiam in fine n. 194. addit, ſaepē etiam per Signat. Justitiae ſolere concedi reſtitutio in integrum aduersus publicationem non factam) Paris. loc. cit. Ventrīgl. loc. cit. n. 75. Lott. l. 3. q. 21. n. 35. Resignatario pro hac reſtitutione porrigente ſupplicationem, in qua narratur, non eſſe factam publicationem, & eſſe elapsum tempus datum ad publicandum, & peratur reſtitutio aduersus lapsum iſtorum mensium, & reſpoſitio ac plenaria reintegratio in ſtatu, in quo eſſet, ſi infra 6. vel 9. illos menses aliās ad publicandum præfixos, adhuc exiſteret; ac ita reſtitutus aduersus lapsum temporis publicationis recuperat omne jus ſuum. Paris. cit. n. 69. & 70. Neutiquam autem dicta prorogatio, aut reſtitutio operaretur, ſi medio tempore jus alteri in illo beneficio quādūm fuſſet per collationem ei factam ab eodem Pontifice. Unde & apponi ſolet in conſeſſione Pontificis clauſula præſerva‐tiva juris Tertiī hoc modo: Dummido tempore Data praesentium non ſit alicui ob lapsum temporis hu‐juſmodi in diſto beneficio ſpecialiter juſ queſtum: Paris. cit. q. 7. n. 79. & ex eo Ventrīgl. (qui etiam adiit, hanc clauſulam, etiā non ſit expreſſa, ſemper ſubintelligi) vel certe, ut Paris. cit. q. 7. n. 72. in hu‐juſmodi gratia reſtitutorum aduersus lapsum temporis publicationis requireretur derogatio Regulae de jure quādūm non tollendo. Solet etiam in eadem conſeſſione exprimi, quod Orator ex dicto beneficio nullos interea fructus perceperit. Babol. loc. cit. uti & ut publicatio intra tempus illud in prorogatione conſeſſum ſiat, quod eſti non exprimeretur, faciendum tamen foret. Babol. loc. cit. Non tamen ipsam hanc reſtitutioνem ad publicandum obtentam publicandam eſſe, tradit Paris. n. 71. juxta decis. Rot. in una Oxim. 2. Decemb. 1583. Debere quoque, ut valida ſit, & ſuffragetur dicta reſtitutio, ab obtinenti illam fieri mentionem de pendenti litis, ſi qua ſit, tradit Genc. p. 11. c. 3. n. 304. & ex eo Ventrīgl. loc. cit. juxta reſolutionem Rot. in Pacen. Capellan. 16. Feb. 1598. quām citant. Quoddi autem narrasset in dicta ſua ſupplicatione Resignatarius, quod ex certis cauſis præpeditus non potuerit publicare, non tener eum ad verificandum illa impedimenta, tanquam verius tenet Paris. cit. q. 7. n. 74. eò quod gratia reſtitutioνis non ſit ſuper hoc fundata, quam dicit rationem, qua moverit Rotam ad ſic decidendum in Oxim. benef. 2. Decemb. 1585. Et quod hujusmodi verba appoſita fuerint ſolū pro colore reſtitutioνis, ſicut ſit in ſupplicationibus Resignatiorum, in quibus dicitur: ex certis cauſis animū ſuum moventibus resignet. Econtra uti exprimi debet, quod resignans adhuc vivat, ita & idipſum justificari debet; cum ſuper eo fundetur gratia reſtitutioνis. Paris. n. 74. juncto nu. 78. De cetero Ordinariu in reſignationibus coram eo factis non poſſe elapsi tempore ad publicandum præfixo refluere aduersus publicationē non factam, eò quod,

ea non facta, eo ipſo vacer beneficium diſpoſitioni Sedi Apostolicæ, tradit Ventrīgl. loc. cit. n. 76.